

af den Bessaffenhed, at man uagtet Udvalget ikke havde understøttet det, dog skulde finde sig i de Omkostninger, som Trykningen maatte medføre. Man indseer jo meget vel, at dette foranlediger en Foretagelse mere i et af Forsamlingens Møder; men man har ikke vidst, hvorledes man paa anden Maade skulde opnaae det oeconomiske Hensyn, end den, som er foreslaaet i sidste Affnit af 11te S. De private Forslag, som nu ad een af de Veie, som 11te § omtaler, ere komne saa vidt, at de ere blevne trykte og som Folge deraf ville blive at forelægge Thinget til nærmere Behandling, saavel som de Lovforslag, der indkomme fra Regjeringen, skulde derpaa efter § 12 meddeles Thinget i det mindste 48 Timer førend det Møde, hvortil det vil blive at afgjøre, om og hvorledes enhver Sag skal fremmes. Naar der siges, om en Sag skal fremmes, saa er det naturligtvis det private Lovforslag, som der nærmest forsaavidt kan være Tale om; dette Spørgsmaal vil ikke let møde med Hensyn til Forslag fra Regjeringen, skjøndt det jo ikke var umuligt. Naar der tales om hvorledes en Sag skal fremmes, saa er det et Spørgsmaal, der vil opstaae i alle Sager, som bringes under Behandling, om de nemlig enten skulde overlades til 1ste Behandling umiddelbart i Thinget selv, naar Sagen er saa simpel, at man finder, at det er overflødig at nedfætte et Udvalg, eller ogsaa, naar Sagen antages at være af større Betydning, henvises til Drøftelse i et Udvalg. De følgende Paragrapher gaae ud paa at fuldbyrde Grundlovens § 55, som foreskriver, at intet Forslag kan endeligt vedtages, forinden det 3 Gange har været behandlet af Thinget. Men i Maaden, hvorpaa dette er udført i Udkastet, vil den arede Forsamling see væsentlige Afvigelser fra den ældre Forretningsorden. Denne bestemte nemlig i §§ 12, 13 og 15, at ved den første Behandling kunde hvert Medlem gjentagende forlange Ordet og kræve Oplysninger af Comiteens Ordfører eller Afdelingernes Medlemmer og fremsætte Forslag til Udelæggelser, Tillæg eller andre Forandringer i Udkastet; altsaa Behandlingen var i det Hele fri for alle Indskrænkninger. Ved den anden

rettigelse betydeligt indskrænket; da kunde kun saadanne Forslag foretages, der ifølge Forhold eller i Genhold til den foreløbige Behandling vare stillede inden 48 Timer efter hele den første Behandlings Slutning og som understøttedes i det mindste af 1 Medlem, og end yderligere Indskrænkninger vare foreskrevne med Hensyn til den tredje Behandling. De Anskuelser, der saaledes vare gjældende i den før gjældende Forretningsorden, ere ikke overførte i nærværende. Man har troet, at det var hensigtsmæssigt at give andre Forfrister angaaende den første og anden Behandling. Disse gaae da ud paa, efter § 13, at ved den første Behandling tages de enkelte Paragrapher ikke under Overtielse, men Forslaget drøftes blot i dets Almindelighed. Efterat Sagen paa denne Maade er drøftet, bestemmer Thinget, om Forslaget skal komme til anden Behandling. Det er altsaa det Princip, der gaaer igjennem Lovudkastet, den almindelige Anskuelse, hvoraf de enkelte Paragrapher skulde flyde, det er det, som skulde være den egenlige Gjenstand for den første Behandling, og Drøftelsen deraf vilde afgive et Stof, som efter nærmere Overtielse igjen kunde have Indflydelse paa Maaden, hvorpaa man bedømte enhver af de enkelte §§. Derimod skulde ved den anden Behandling Discussionen være ganske fri, men i den Henseende være forskjellig fra den første, saa at imedens den første Behandling angik Principet i Lovgivningen, de almindelige Anskuelser, skulde den anden Behandling gaae ud paa Lovens enkelte Paragrapher hver for sig eller forenede i passende Affnit, og i Forbindelse dermed de Ændringsforslag, som i Mellemtiden mellem den første og anden Behandling vare fremsatte, og til hvilke et Medlem fandt sig foranlediget, enten ved Lovforslaget selv eller ved Udvalgets Betænkning, som imidlertid kjendtes, eller ved de Forhandlinger, der havde fundet Sted ved Sagens første Foretagelse; ad disse forskellige Veie kan jo nemlig et Medlem komme til Ændringsforslag. Disse Ændringsforslag skulde fremsættes før den anden Behandling; og med Hensyn til dem saavel som med Hensyn til det oprindelige Lovforslag skulde da Forhandlingen være fri, uden ved Sagens anden Foretagelse at være underkastet de Indskrænkninger, som